

28/11/1994

VIII/B2/0/94

26.176/I/P

Betreft : identificatiekaart voor brigadecommissarissen.

1. Op 29 december 1994 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een onderzoek gewijd aan uw vraag om advies betreffende het taalgebruik m.b.t. de identificatiekaarten voor brigadecommissarissen.

U stipt daarbij het volgende aan :

"Mijn departement is een ontwerp aan het uitwerken voor de identificatiekaart voor de brigadecommissarissen. Deze bezitten momenteel geen enkele kaart waarmee ze indien nodig hun hoedanigheid kunnen bewijzen.

De brigadecommissarissen staan in voor de verbinding tussen de burgemeesters, de arrondissementscommissaris en de gouverneur inzake alle problemen i.v.m. de landelijke politie (cfr. art. 207 tot 209 van de nieuwe gemeentewet).

Doordat in een brigade verscheidene landelijke gemeenten zitten met soms verscheidene taalregelingen, ben ik van oordeel dat, conform de bestuurstaalwetgeving, 7 soorten identificatiekaarten nodig zouden zijn :

- Nederlandse kaarten
 - Franse kaarten
- Duitse kaarten
- tweetalige N-F kaarten
 - tweetalige F-N kaarten
 - tweetalige F-D kaarten
- tweetalige D-F kaarten".

2. Rechtspraak van de V.C.T.

2.1. In haar advies 17.058 van 18 april 1985 onderzocht de V.C.T. een vraag om advies betreffende de taal waarin de identificatietekens van de politieagenten moesten gesteld worden. Zij constateerde dat het identificatieteken een meervoudig karakter heeft :

- 1) de kaart dient het publiek in staat te stellen een agent als politieagent te identificeren en is een mededeling aan het publiek;
- 2) het kenteken krijgt het karakter van een betrekking met het publiek zodra het t.a.v. een bepaalde particulier gebruikt wordt om zich als politieagent te identificeren;
- 3) het kenteken heeft het karakter van een getuigschrift, uitgereikt door een plaatselijke dienst aan de betrokken agent en kan ook worden beschouwd als een "behandeling in binnendienst".

De Commissie oordeelde dat het karakter van "betrekking met particulier" de overwegende factor is, die de taal bepaalt waarin het kenteken moet gesteld worden. Het kenteken is echter ook een betrekking met het publiek. Zij adviseerde uiteindelijk als volgt :

"1. In de eentalige gemeenten moet het voornoemde document in de taal van die gemeenten gesteld worden.

2. In de gemeenten met een speciale taalregeling moet het document naargelang van het geval in het Nederlands en in het Frans, in het Frans en in het Nederlands, in het Duits en in het Frans, in het Frans en in het Duits

gesteld te worden, met voorrang voor de taal van het taalgebied waartoe de betrokken gemeente behoort.

3.

3. In Brussel-Hoofdstad dient het in het Nederlands en in het Frans gesteld met voorrang voor de taal van de houder.

4. In de gevallen 2 en 3 moeten dezelfde gegevens op dezelfde wijze in beide talen weergegeven worden (lettertype enz...).

5. Het document dient aldus opgesteld te worden dat het een onmiddellijke en volledige identificatie van de houder door de particulier mogelijk maakt."

2.2. In haar advies 24.130 van 23 september 1992 bevestigde de V.C.T. haar advies 17.058 en preciseerde zij, ingevolge een nieuwe vraag om advies, dat die kaarten Nederlands-Frans moesten zijn, met voorrang voor het Nederlands. Zulks althans, m.b.t. de randgemeenten die worden opgesomd in artikel 7 van de S.W.T.

2.3. In haar advies 24.158 van 18 november 1992 oordeelde de V.C.T. dat de identificatiekaart voor privé-detectives een getuigschrift is dat wordt uitgereikt door een centrale dienst. Conform artikel 42 van de S.W.T. moet de kaart uitsluitend gesteld worden in die van de drie talen (Nederlands, Frans of Duits) waarvan de betrokken particulier - in casu de privé-detective - het gebruik vraagt.

2.4. In haar advies 25.045 van 16 juni 1993 onderzocht de V.C.T. een vraag om advies naar de talen die moeten worden gebruikt op de legitimatiekaarten van de personeelsleden van het actief kader van het operationeel korps van de rijkswacht. Zij kwam tot het volgende besluit : "Aangezien de leden van het actief kader van het operationeel korps van de Rijkswacht ertoe gemachtigd zijn in te grijpen over het hele grondgebied, adviseert de V.C.T. dat, om functionele redenen, de essentiële vermeldingen op de legitimatiekaarten, die van die aard zijn dat ze aan het publiek kunnen worden meegedeeld, drietalig mogen zijn met voorrang voor de taal van de rijkswachter."

2.5. In het advies 25.101 van 22 september 1993 onderzocht de V.C.T. een vraag om advies betreffende de talen die moeten worden gebruikt op de legitimatiekaarten van de ambtenaren van de Algemene Directie van de Algemene Rijkspolitie, die bevoegd zijn om over het hele Belgische grondgebied controles uit te oefenen in het kader van de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsondernemingen en van de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privé-detective. Zij adviseerde als volgt:

"Aangezien sommige ambtenaren van de Algemene Directie van de Algemene Rijkspolitie er, net als de rijkwachters, toe gemachtigd zijn, binnen het raam van de opdrachten die in beide voornoemde wetten worden omschreven, op te treden in de vier taalgebieden van het land, kan de V.C.T. er onder verwijzing naar haar advies 25.045 van 16 juni 1993, mee instemmen dat de legitimatiekaarten van die ambtenaren, om functionele redenen, in drie talen (Frans, Nederlands, Duits) zouden worden gesteld, met voorrang voor de taal van de houder."

3. Nieuwe gemeentewet

3.1. Artikel 206 van de nieuwe gemeentewet bepaalt wat volgt :

"De landelijke politiekorpsen worden ingedeeld in brigades overeenkomstig een door de gouverneur vastgestelde tabel. Elke brigade staat onder toezicht van een brigadecommissaris. Hij wordt benoemd overeenkomstig de door de Koning vastgestelde voorwaarden, door de provinciegouverneur, de betrokken burgemeesters gehoord, onder de hoofdveldwachters of de veldwachters, en oefent zijn taak uit onder het gezag van de arrondissementscommissaris en in overleg met de betrokken burgemeesters."

De brigadecommissaris is bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings."

3.2. Artikel 207 bepaalt : "De brigadecommissaris staat in voor de verbinding tussen de burgemeesters, de arrondissementscommissaris en de gouverneur voor alle problemen die de landelijke politie betreffen.

Hij zorgt inzonderheid voor de technische coördinatie die vereist is voor de gemeenschappelijke administratieve en gerechtelijke opdrachten.

Hij kan meer bepaald op het grondgebied van zijn brigade, met toestemming of op vraag van de betrokken burgemeesters, opsporingen en patrouilles organiseren met de leden van zijn brigade.

In dit geval blijft de korpschef het bevel voeren over zijn manschappen, maar is hij gehouden de richtlijnen van de brigadecommissaris op te volgen."

5.

3.3. Artikel 208 bepaalt : "De brigadecommissaris vergewist zich van de wijze waarop de leden van zijn brigade hun ambt vervullen. Hij brengt om de drie maanden aan de arrondissementscommissaris verslag uit over de organisatie en de werking van de landelijke politie. Op verzoek van de bevoegde tuchtoverheden stelt hij een onderzoek in betreffende de tuchtstraffen die aan de leden van de landelijke politie moeten worden opgelegd. De brigadecommissaris inspecteert inzonderheid de uniformen, de uitrusting en de bewapening. Hij signaleert aan de administratieve en gerechtelijke overheden alsook aan de arrondissementscommissaris de tekortkomingen in de werking van de landelijke politie."

3.4. Ten slotte bepaalt artikel 209 : "De brigadecommissaris verleent zijn medewerking aan de beroepsopleiding van de leden van de landelijke politie."

5. Aangezien een brigade verscheidene landelijke politiekorpsen omvat, moet zij worden beschouwd als een gewestelijke dienst in de betekenis van artikel 32 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.).

Het gaat immers om diensten waarvan de werkkring meer dan één gemeente bestrijkt.

De brigadecommissaris staat dus aan het hoofd van een gewestelijke dienst.

6. Wat de identificatiekaart betreft, die vertoont verscheidene aspecten :

- 1) het gaat om een getuigschrift dat door de provinciegouverneur wordt uitgereikt aan een brigadecommissaris;
- 2) het gaat tevens om een mededeling aan het publiek en aan de diensten waarmee de betrokkene omgang heeft;
- 3) de kaart heeft vooral (zoals m.b.t. de politieagenten) het karakter van een betrekking met particulieren, aangezien de brigadecommissaris op het grondgebied van zijn brigade opzoeking en patrouilles kan organiseren.

6.

7. Zoals in het advies 17.058 is de V.C.T. van oordeel dat dit derde aspect doorweegt om vast te stellen welke taal er moet worden gebruikt. Derhalve moet er worden nagegaan welke talen de gewestelijke diensten in hun betrekkingen met particulieren moeten gebruiken.

De Commissie adviseert dus dat de volgende regels worden toegepast.

- 1) Brigades waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling van het Franse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in dat gebied is gevestigd: eentalig Franse kaarten (art. 33, § 1, S.W.T.).
- 2) Brigades waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in dat gebied is gevestigd: eentalig Nederlandse kaarten (art. 33, § 1).
- 3) Brigades waarvan de werkkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Franse

taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in hetzelfde gebied is gevestigd (art. 34, § 1, a) :
tweetalige Frans-Nederlandse kaarten, met voorrang voor het Frans.

4) Brigades waarvan de werkkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in hetzelfde gebied is gevestigd (art. 34, § 1, a) :
tweetalige Nederlands-Franse kaarten, met voorrang voor het Nederlands.

5) Brigades waarvan de werkkring gemeenten uit het Duitse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in dat gebied gevestigd is (art. 34, § 1, b) :
tweetalige Duits-Franse kaarten, met voorrang voor het Duits.

6) Brigades waarvan de werkkring ofwel uitsluitend gemeenten uit Brussel-Hoofdstad, ofwel gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en tevens gemeenten uit het Nederlandse of het Franse taalgebied, of uit beide taalgebieden bestrijkt (art. 35, § 1) :
tweetalige Frans-Nederlandse of Nederlands-Franse kaarten met voorrang voor de taal van de houder.

(Dit pro memorie, aangezien er in de gemeenten van Brussel-Hoofdstad allicht geen landelijke politie bestaat).

7.

7) Brigades waarvan de werkkring gemeenten uit verschillende taalgebieden, behalve Brussel-Hoofdstad, bestrijkt en waarvan de zetel niet gevestigd is in een gemeente uit het Duitse taalgebied (art. 36, § 1).

Dit probleem zal eigenlijk enkel in de provincie Luik bestaan. Door de splitsing, op 1 januari 1995, van de provincie Brabant, zal elke gouverneur maar in één taalgebied een landelijke brigade organiseren.

In de provincie Luik :

-indien de brigade uitsluitend in eentalig Franse gemeenten opereert, cfr. punt 1;

-indien de brigade uitsluitend in Duitstalige gemeenten opereert
: cfr. punt 5;

-indien de brigade opereert in eentalig Franse gemeenten en in
gemeenten uit het Malmedyse :

tweetalige Frans-Duitse kaarten met voorrang voor het Frans.

-indien de brigade opereert ofwel in eentalig Franse en in
Duitstalige gemeenten, ofwel in gemeenten uit het
Malmedyse en in Duitstalige gemeenten, ofwel tegelijk in
eentalig Franse gemeenten, Duitstalige gemeenten en
gemeenten uit het Malmedyse :

tweetalige Frans-Duitse of Duits-Franse kaarten met voorrang voor
de taal van de houder.

*

*

*